

Hr. Henningsen kom med forleden Dag, hvor han gjorde sig til Talsmand for at faa den rene Grundskyld gennemført. Saa er det ogsaa fuldt berettiget at pege paa de Konsekvenser, den rene Grundskylds Gennemførelse vilde faa. Det er det, jeg har gjort, og jeg mener Berettigelsen ligger i de Krav, der er fremsat af det ærede Medlem Hr. Henningsen.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen har Ordet for en kort Bemærkning.

A. C. D. Petersen: Den højtærede Indenrigsminister citerede en Udtalelse af mig fra i Gaar, og Ministeren citerede ganske rigtigt, men argumenterede ud derfra, som om den sidste Sætning var skudt bort. Der staar nemlig: hvis der ikke ligger andre Retfærdighedsprincipper til Grund derfor. Det var jo i Virkeligheden det, der gjorde ved Omlægningen fra Hartkornskat til Ejendomsskylden, der laa jo Retfærdighedsprincipper til Grund derfor. Hvad er det for Retfærdighedsprincipper? siger Ministeren saa. Jeg skal da oplyse den højtærede Minister om det, idet jeg maa gaa ud fra, at Ministeren ikke kender disse Forhold. Der var Landejendomme, som, paa Grund af at man var kommet ind paa en Dræning af Jorden, var steget ganske overordentligt i Værdi. Jeg kan nævne Ministeren et ganske slaaende Eksempel. I det nordlige Jylland laa en Gaard, hvor Besidderen paa det daværende Tidspunkt ikke havde den Tønde Hartkorn, der gav Kørepligt til Kommunen. Ikke desto mindre var Ejendommen flere hundrede Tusinde Kroner værd. Det var de nye Principper, man her var kommet ind paa, der medførte, at en Masse uproduktiv Jord efterhaanden blev produktiv, saaledes at den højt boniterede Jord, der i Virkeligheden i mange Tilfælde var den mindre gode Jord, efterhaanden blev langt ringere Driftsjord end den, der sidst var taget ind under Driften. Derfor anerkendte man fra alle Sider — jeg gentager nu fra alle Sider, ogsaa fra Socialdemokratiets Side, tror jeg ..... (*Wilmann:* Nej!). Ja vent nu et Øjeblik, ærede Medlem Hr. Wilmann, for jeg blev ikke færdig med, hvad man anerkendte —, at den daværende Hartkornsskat ikke var ligelig, retfærdig. Det tror jeg ogsaa Socialdemokraterne anerkendte. Det er rigtigt, at de ikke anerkendte, at man skulde gaa over til Ejendomsskyld, men ønskede Ombonitering. I den Henseende var det konservative Parti paa det daværende Tidspunkt enigt med dem.

Indenrigsministeren (Hauge): Det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen vilde hævde, at der kunde stilles andre Retfærdighedsprincipper op som Forsvar for, at man var gaaet over fra Hartkornbeskatning til Ejendomsskyld, og han anførte saa, at to Ejendomme kunde ligge i samme Kommune eller ved Siden af hinanden, men den ene Ejendom var skattefri, medens den anden maatte svare Hartkornsskat. Ordene var ikke disse, men det var i hvert Fald Meningen. Ja, det er fuldkommen rigtigt, men hvad var det, man gjorde ved Indførelsen af Ejendomsskylden og Afløsningen af Hartkornsskatten i 1903? Man eksproprierede Formuen hos den, der hidtil ikke havde haft Hartkornsskat eller kun en ringe Hartkornsskat, man eksproprierede hans Formue til Fordel for den, hvis Hartkornsskatter man afløste, man eksproprierede faktisk den enes Formue til Fordel for den anden. Det var end ikke saaledes, at man eksproprierede en Del af vedkommendes Formue til Fordel for Staten eller Kommunen, nej, man eksproprierede faktisk en privat Mands Formue til Fordel for en anden privat Mand, og i de allerfleste Tilfælde paa den Maade, at man eksproprierede Formuen hos de mindre til Fordel for de større. Det er det Princip, der blev raadende ved Gennemførelsen af Skattelovene i 1903, og det er det Princip, som det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen nu saa stærkt gør sig til Talsmand for at opretholde. Han er i Virkeligheden her inde paa at tale til Fordel for Ekspropriation af anden Mands Formue ikke til Fordel for det offentlige, men til Fordel for Folk, der i mange Tilfælde er meget bedre stillet end dem, hos hvem man eksproprierer Formuen.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen har Ordet for en kort Bemærkning.

A. C. D. Petersen: Jeg indrømmer gerne, at naar man anerkender, at et Princip virker uheldigt og gaar over til et nyt Princip, vil nogle Mennesker blive truffet paa en Maade, som heller ikke jeg ønsker, men som er uundgaaelig. Men man maa passe paa, at dette Princip ikke bliver af en saadan Art, at det kan udnyttes i Fremtiden til en fuldstændig Ekspropriation, og det er netop det, der ligger i Udviklingen af det foreliggende Lovforslag. Jeg anser dette for uomstødeligt rigtigt, idet jeg ikke anser de Kauteler, man fra Venstres Side føler sig tilfredsstillet ved, for holdbare. Naar den højtærede Minister siger, at man i